ការវាយតម្លៃបឋម

ប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល

ក្រសួងបរិស្ថាន (MoE)

លេខយោង : ០០០០១៤ / System no. 36

កាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើម : ថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២

កាលបរិច្ឆេទបញ្ចប់ : ថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣

ប្រកាសបញ្ជាក់ពីគោលការណ៍ណែនាំដែលត្រូវអនុវត្តដោយរោងចក្រសិប្បកម្មដែលមានសំណល់រាវមានសារធាតុគីមីពុល។ គោលការណ៍ណែនាំបញ្ជាក់ពីការរៀបចំរចនានិងការតម្លើងមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តិកម្មដែលត្រូវប្រើប្រាស់ និងកម្រិតជាតិពុលនៃសំណល់រាវដែលអាចបញ្ចេញចោលទៅក្នុងប្រព័ន្ធលូឬផ្លូវទឹកសាធារណៈ។ ទណ្ឌកម្មនឹងត្រូវអនុវត្តចំពោះការមិនគោរពតាម។ ប្រកាសនឹងគាំទ្រច្បាប់ដែលមានស្រាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់និងកិច្ចការពារបរិស្ថាន ដោយបញ្ជាក់លម្អិតពីរបៀបធ្វើឲ្យសម្រេចនូវការត្រួតពិនិត្យការបំពុលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

ទោះបីជា ច្បាប់និងអនុក្រឹត្យដែលមានស្រាប់សម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ក៏ការបញ្ចេញចោលសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលបំផ្លាញបរិស្ថានចូលទៅក្នុងផ្លូវទឹកនៅតែកើតមានឡើង។ កត្តាមួយនៃបញ្ហានេះ គឺការលំបាកក្នុងការជំរុញឲ្យមានស្តង់ដារសមស្រប ដោយផ្អែកទៅលើការតម្រូវនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់ទូទៅ ដែលអាចអនុញ្ញាតឲ្យម្ចាស់នៃប្រភពបំពុលកំណត់វិធីប្រព្រឹត្តិកម្មដោយខ្លួនឯង។

គោលបំណងនៃប្រកាសនេះ គឺកាត់បន្ថយការបញ្ចេញចោលសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីបង្កគ្រោះថ្នាក់ពីរោងចក្រចូលទៅក្នុងផ្លូវទឹក ឲ្យនៅកម្រិតស្របនឹងស្តង់ដាដែលមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យស្តីពីការត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីកាត់បន្ថយជាអតិបរិមានូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានទៅលើបរិស្ថាន រួមមានការខូចសុខភាពមនុស្ស សត្វ និងជីវចម្រុះ។

សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន និងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានកំពុងត្រូវបានរៀបចំ ដើម្បីពង្រឹងរបបទណ្ឌកម្មដែលមានស្រាប់និងធ្វើឲ្យមានការគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវចំពោះការការពារបរិស្ថាន ប្រកាសនេះត្រូវបានវាយតម្លៃ ស្របនឹងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ថ្មីទាំងពីរនេះដែរ ដើម្បីកំណត់ថាតើគួរបង្កើតប្រកាសឬយ៉ាងណា។ ម្យ៉ាងទៀត ប្រកាសក៏ត្រូវបានវាយតម្លៃធៀបទៅនឹងជម្រើសមួយចំនួនទៀត ។ ជម្រើសផ្សេងទៀត ដូចជាការ

អប់រំនិងការបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ និងការផ្តល់គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសដោយស្ម័គ្រចិត្ត ត្រូវបានពិចារណាថា ជាជម្រើសមិនអាចអនុវត្តបាន សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ។ ជម្រើសនីមួយៗអាចមានបន្ទុកចំណាយកាតព្វកិច្ចច្រើនគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ដោយតម្រូវឲ្យធុរកិច្ចកែលម្អមធ្យោបាយគ្រប់គ្រងសំណល់របស់ពួកគេ ហួសពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវជាមូលដ្ឋានរបស់ច្បាប់ដែលមានស្រាប់ ដើម្បីជៀសវាងការបំពុលផ្លូវទឹក។ ការវាយតម្លៃលើផលប៉ះពាល់សន្និដ្ឋានថា មានផលចំណេញច្រើនគួរឲ្យកត់សម្គាល់ពីការបង្កើតប្រកាសនេះ ដោយការកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃការបំពុលទឹកប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ទោះបីជាយ៉ាងណា បន្ទុកចំណាយអាចមានច្រើនគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ការវាយតម្លៃពេញលេញ(RIS)គួរត្រូវបានរៀបចំ។

ការវាយតម្លៃបឋម

ប្រកាសស្ដីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល

ក្រសួងបរិស្ថាន (MoE)

លេខយោង : ០០០០១៤ / System no. 36

កាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្ដើម : ថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២

កាលបរិច្ឆេទបញ្ចប់ : ថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣

ទំនាក់ទំនង :

	ឈ្មោះ	តួនាទី	លេខទូរស័ព្ទ	Email
IA	ឯកឧត្តម ឈុន វណ្ណៈ	ប្រធាន RIA	012 792 494	vannakdrchhun@gmail.com
	លោក យិន សំរាយ	អនុប្រធាន RIA	011 87 15 41 097 752 56 77	yinsamray@gmail.com
	លោក ម៉ុក ច័ន្ទករុណា	សមាជិក	089 900 789	mok.chankarona@yahoo.com
	លោក រស់ ជ័រ	សមាជិក	012 98 60 98	roschor@gmail.com
ORIA	ឯកឧត្តម អេង រត្នមុនី	ប្រធាន RIA	012 91 2009	ratmoni@yahoo.com
	ឯកឧត្តម ម៉ម សារិទ្ធ	ប្រធាន CBA	012 66 23 16	mamsarith@yahoo.com
	លោកស្រី លឹម សុគន្ធា	ទទួលបន្ទុក	092 73 69 69	lskthea@yahoo.com
	លោក ជា ពិសិដ្ឋនរៈ	ជំនួស	012 90 81 61	ps_norak@yahoo.com

អត្ថាធិប្បាយសង្ខេបអំពីសំណើបញ្ញត្តិកម្ម

ប្រកាសនេះនឹងតម្រូវឲ្យរោងចក្រសំអាតសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល ដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍បច្ចេកទេស មុនពេលបញ្ចេញចោលទៅក្នុងប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ និងប្រភពទឹកសាធារណៈ សំដៅធានាឲ្យបាននូវការការពារសុខភាពមនុស្ស សត្វ និងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ។ គោលការណ៍បច្ចេកទេសនេះបញ្ជាក់ពីឧបករណ៍សម្ភារៈប្រព្រឹត្តិកម្មចាំបាច់នានាសម្រាប់សំអាតសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល និងបញ្ជាក់ពីកម្រិតសារធាតុគីមីដែលមាននៅក្នុងសំណល់រាវ ដែលអាចបញ្ចេញចោលបាន។

ក្រសួងបរិស្ថាននឹងធ្វើអធិការកិច្ចក្រុមហ៊ុនដែលបញ្ចេញសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល លើសពីកម្រិតកំណត់ និងផាកពិន័យចំពោះរោងចក្រ សហគ្រាសណា ដែលមិនអនុវត្តតាម។ 84

តើសំណើនេះមានចរិកជាបញ្ញត្តិកម្មដែរឬទេ?

តើវាផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបទធុរកិច្ចដែរឬទេ? មែន

ច្បាប់		ព្រះរាជក្រឹត្យ		អនុក្រឹត្យ		ប្រកាស	✓	សេចក្តីសម្រេច		សារាចរ		ផ្សេងៗ

តើសំណើបញ្ញត្តិនេះមានផលប៉ះពាល់លើវិស័យធុរកិច្ចដែរឬទេ? មែន

១. បញ្ហា- ហេតុអ្វីបានជាយើងធ្វើបញ្ញត្តិនេះឡើង?

ប្រធានបទទូទៅ		ភស្តុតាង/ភាពជាក់ស្តែង (សូមភ្ជាប់កំណត់សម្គាល់ ប្រសិនបើចាំបាច់)
សុខភាព និង សុវត្ថិភាពសាធារណៈ	មែន	ការបញ្ចេញសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល បង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វ និងជីវៈចម្រុះ ។ ឧទាហរណ៍៖ –នៅខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ មានរោងចក្រចម្រាញ់អេតាណុល ជីវៈមួយបានបញ្ចេញសារធាតុពុល(អាម៉ូញ៉ាក់)ចូលទៅក្នុងទន្លេ បានសម្លាប់ត្រីអស់ចំនួន៦៣តោន។ –នៅឆ្នាំ២០០៣-២០០៤ មានករណីគ្រោះថ្នាក់នៅភូមិស្នួងអង ទឹកទន្លេបានប្រែពណ៌ បណ្តាលឲ្យមនុស្ស២នាក់ និងគោ២ក្បាលបានស្លាប់ដោយសារផឹកទឹកទន្លេដែលរងការបំពុល។ (របាយការណ៍ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសាធាតុគីមីនៅកម្ពុជា ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩) ។ –នៅតំបន់ព្រំដែនកម្ពុជា-វៀតណាម ត្រពាំងផ្លុង កាស៊ីណូបានបង្ហូរសំណល់រាវមានជាតិពុលចូលទៅក្នុងព្រែកមួយ ដែលធ្វើឲ្យមានការថយចុះផលនេសាទ។ ត្រីដែលនេសាទបានមានក្លិនសាប៊ូ មិនអាចបរិភោគបាន។ (ប្រភព:កាសែតរស្មី កម្ពុជា ថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២) ។
ការការពារ និង អភិរក្សបរិស្ថាន	មែន	សំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមី ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់សារភ័ណភាព ប្រពភទឹកសាធារណៈមានក្លិនមិនល្អ ។ល។ សារធាតុគីមីពុលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដូចជា ក្លុយអរ ផូស្វរ បារត អ៊ីដ្រូកាបូ ស៊ីលីស្យូម អាម៉ូញ៉ាក់ នីទ្រីត.... អាចធ្វើឲ្យទឹក និងដីខូចគុណភាព ព្រមទាំងបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតមនុស្ស សត្វ និងជីវៈចម្រុះ។

សមធម៌យេនឌ័រ ការអភិវឌ្ឍសង្គម និង វប្បធម៌	មិនមែន	
ជម្រុញការប្រកួតប្រជែង	មិនមែន	
ការប្រមូលផ្តុំព័ត៌មាន	មិនមែន	
អនុលោមតាមកិច្ចព្រមរបស់(WTO) និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិនានា	មែន	ប្រទេសកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញាស្តុកខូមស្តីពី សារធាតុបំពុលសរីរាង្គមិនងាយបំបែកធាតុ។

ប្រសិនបើមានបញ្ហាផ្សេងទៀត ចូរពន្យល់ និងផ្តល់ភស្តុតាង

ប្រភពទឹកដែលមានសារធាតុគីមីពុលនឹងបង្កផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់វិស័យទេសចរណ៍ ។

សូមបញ្ជាក់ថាតើបញ្ញត្តិកម្មនេះ នឹងធ្វើឲ្យស្ថានការណ៍ប្រសើរឡើងយ៉ាងដូចម្តេច

ប្រកាសនេះនឹងបញ្ជាក់ពីគោលការណ៍បច្ចេកទេស សម្រាប់ការតម្លើងឧបករណ៍សម្ភារៈ ប្រព្រឹត្តកម្ម និងយន្តការពង្រឹងការអនុវត្តន៍ ដើម្បីធានាឲ្យមានការយល់ដឹង និងទទួលយកនូវវិធីសាស្ត្រប្រព្រឹត្តិកម្មសមរម្យ។

២. គោលបំណង - តើយើងចង់សម្រេចអ្វី?

កាត់បន្ថយសារធាតុគីមីពុលនៅក្នុងសំណល់រាវដែលបញ្ចេញចោលដោយរោងចក្រឧស្សាហកម្មទៅក្នុងផ្លូវទឹក ឲ្យនៅក្នុងកម្រិតមួយដែលអនុលោមទៅតាមស្តង់ដាដែលមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ដើម្បីកាត់បន្ថយជាអតិបរមានូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់បរិស្ថាន ដែលជាបច្ច័យអាក្រក់ដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វ និងជីវៈចម្រុះ។

៣. ជម្រើស- ពិចារណាជម្រើសផ្សេងៗទាំងឡាយ

៣.ក. សូមរាយបញ្ជីបញ្ញត្តិកម្ម(ដែលមានស្រាប់) ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬប្រហាក់ប្រហែល

១. ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ឆ្នាំ១៩៩៦។
២. អនុក្រឹត្យលេខ២៧ ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ឆ្នាំ១៩៩៩។
២. អនុក្រឹត្យលេខ៣៦ ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ឆ្នាំ១៩៩៩។
៣. អនុក្រឹត្យលេខ៧២ ស្តីពី កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឆ្នាំ១៩៩៩។
៤. ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម ។

ចូរបញ្ជាក់ថាតើហេតុអ្វី បានជាលិខិតបទដ្ឋានទាំងនេះ មិនទាន់គ្រប់គ្រាន់?

ប្រជាជនកម្ពុជា និងសេដ្ឋកិច្ចជាតិមានការកើនឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ទន្ទឹមនឹងនោះការសាងសង់រោងចក្រក៏កាន់តែមានច្រើន ឧទាហរណ៍ នៅរាជធានីភ្នំពេញមានរោងចក្រចំនួន២៨ និងខេត្តកណ្តាលចំនួន ១០ រោងចក្រប្រើប្រាស់សារធាតុគីមី ហើយបានតម្លើងឧបករណ៍សម្ភារៈប្រព្រឹត្តិកម្មលើសពីនោះទៀត មានសកម្មភាពផ្សេងទៀតដូចជា ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែក៏កំពុងតែកើនឡើងដែរ។

ធុរកិច្ចមួយចំនួនគោរពតាមច្បាប់និងអនុក្រឹត្យបានតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ឧទាហរណ៍ អាជីវកម្មរ៉ែខ្លះមិនមានឧបករណ៍សម្ភារៈប្រព្រឹត្តិកម្មគ្រប់គ្រាន់ទេ ដែលអាចបង្កឲ្យមានបញ្ហាកើតឡើង។
លិខិតបទដ្ឋានដែលមានស្រាប់ គឺមានលក្ខណៈទូទៅ ពុំមានចែងពីគោលការណ៍បច្ចេកទេសស្តីពីការសំអាតសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមី។ តាមបទពិសោធរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ការគោរពតាមច្បាប់នៅមានកម្រិតទាប នៅពេលដែលច្បាប់ទាំងនោះមានលក្ខណៈទូទៅ ផ្ទុយទៅវិញ ការមានគោលការណ៍ណែនាំបន្ថែម នឹងធ្វើឲ្យមានការគោរពតាមច្បាប់បានច្រើនជាងមុន និងការពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់កាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព។

ម្យ៉ាងទៀត ការធ្វើតេស្តសំណល់រាវដែលត្រូវបញ្ចេញចោលពីរោងចក្រមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ ពីព្រោះរោងចក្រនៅតែអាចដឹកជញ្ជូនសំណល់រាវទៅចាក់ចោលនៅកន្លែងផ្សេងទៀតបាន។

ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដាក់កម្រិតទណ្ឌកម្មស្រាលចំពោះការបំពុលបរិស្ថាន ដូច្នេះបន្ទុកចំណាយលើការបង់ពិន័យទាបជាងបន្ទុកចំណាយលើការសំអាតសំណល់រាវដែលអាចបំផ្លាញបរិស្ថាន។ តាមច្បាប់នេះ ឧស្សាហករ នៅតែបន្តបំពុលបរិស្ថានដោយគ្មានញញើតចំពោះការបង់ប្រាក់ពិន័យដែលមានចំនួនតិចតួច។

ជម្រើសផ្សេងៗ

៣.ខ. ជម្រើសផ្សេងៗដែលអាចអនុវត្តបាន (សម្រាប់ការវិភាគលើផលប៉ះពាល់)

១.សំណើប្រកាស : កំណត់គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសចំពោះឧបករណ៍សម្ភារៈ ឬមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តិកម្ម។

២.បង្កើនទណ្ឌកម្ម : ស្នើដាក់បញ្ចូលក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន។ សេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះចែងពីលក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវទូលំទូលាយក្នុងការត្រួតពិនិត្យការបំពុល ដែលជាទូទៅស្របនឹងកាតព្វកិច្ចដែលមានស្រាប់ ក៏ប៉ុន្តែ នឹងចែងពីការបង្កើនទណ្ឌកម្ម រួមទាំងទោសជាប់ពន្ធនាគារ។

៣.បង្កើនទណ្ឌកម្ម និង ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានឲ្យបានម៉ត់ចត់ជាងមុន : ស្នើដាក់បញ្ចូលក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន(EIA)។ សេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះពង្រឹងនិងពង្រីកអនុក្រឹត្យ EIA ដែលកំពុងអនុវត្តបច្ចុប្បន្ន ដោយបង្កើនទណ្ឌកម្មនិងពង្រីកវិសាលភាពដែលត្រូវវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់។

៤.បង្កើនការធ្វើអធិការកិច្ចនិងឲ្យបានតឹងរឹងជាងមុន ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់។

៣.គ. ជម្រើសផ្សេងៗដែលតាមទ្រឹស្តីអាចមាន ប៉ុន្តែមិនអាចអនុវត្តបាន

៥.យុទ្ធនាការអប់រំ និងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈ។ ជម្រើសនេះមិនអាចអនុវត្តបានទេ ពីព្រោះម្ចាស់រោងចក្រនឹងមិនមានឆន្ទៈក្នុងការអនុវត្តតាម ដោយសារ មិនមានការចាប់បង្ខំ។ ម៉្យាងវិញទៀតម្ចាស់រោងចក្រអាចនឹងគិតពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនច្រើនជាងកិច្ចការពារបរិស្ថាន ដែលជាប្រយោជន៍ដល់សង្គមទាំងមូល ។

៦.លើកទឹកចិត្តដល់រោងចក្រឲ្យអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសក្នុងការសំអាតសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល តាមរយៈការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រទទួលស្គាល់បរិស្ថានស្អាតបង្ហាញនៅលើផលិតផល និងសេវាកម្មរបស់ពួកគេ ។ ជម្រើសនេះអាចអនុវត្តបាន ចំពោះក្រុមហ៊ុនខ្លះដែលមានកិត្តិយសបារម្ភពីកេរ្តិ៍ឈ្មោះផ្នែកបរិស្ថានរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងអតិថិជន ក៏ប៉ុន្តែ ជម្រើសនេះចាត់ទុកថាមិនអាចអនុវត្តបាន។ នេះដោយសារ ធុរកិច្ចខ្លះដែលមានសំណល់រាវ ដូចជា ក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មរ៉ែ មិនចាប់អារម្មណ៍នឹងវិញ្ញាបនបត្រទទួលស្គាល់បរិស្ថានស្អាតនោះទេ ពីព្រោះផលិតផលរបស់ពួកគេមិនត្រូវបានលក់ដោយផ្ទាល់ទៅអតិថិជនទេ ហើយវាក៏មិនផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ខាងផ្នែកផ្សព្វផ្សាយរកទីផ្សារដែរ។ ចំពោះធុរកិច្ចបែបនេះ ការចំណាយច្រើនលើប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីនឹងអាចធ្វើឲ្យថ្លៃផលិតផលរបស់ពួកគេខ្ពស់ជាងមុន ហើយធ្វើឲ្យផលិតផលទាំងនោះមានភាពប្រកួតប្រជែងខ្សោយជាងមុននៅលើទីផ្សារ។

៤. ការប៉ាន់ស្មានបឋមចំណាយភាគពួកិច្ច និងផលប៉ះពាល់ចំពោះការប្រជែង

៤.១. ការកំណត់នូវភារកិច្ច និងប្រភេទចំណាយ

អត្ថាធិបាយអំពីជម្រើស	ភារកិច្ច និងប្រភេទចំណាយដែលវិស័យសាធារណៈត្រូវរ៉ាប់រងដើម្បីបង្កើត អនុវត្ត និងប្រតិបត្តិជម្រើសនោះ	ភារកិច្ច និងប្រភេទចំណាយដែលវិស័យឧស្សាហកម្មត្រូវរ៉ាប់រងដើម្បីអនុវត្តតាមជម្រើសនោះ
ជម្រើសទី១: ប្រកាស	-ការបង្កើតនិងបណ្តុះបណ្តាលក្រុមអធិការ។ -ការធ្វើអធិការកិច្ចលើបច្ចេកទេស(សកម្មភាពត្រូវអនុវត្តបន្ត)	-កសាងឧបករណ៍សម្ភារៈឬមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់រាវឲ្យស្របតាមគោលការណ៍ណែនាំដែលមានចែងនៅក្នុងប្រកាស។ -ប្រតិបត្តិការសំអាតសំណល់រាវ(សកម្មភាពត្រូវអនុវត្តបន្ត) -ទទួលការធ្វើអធិការកិច្ច(សកម្មភាពត្រូវអនុវត្តបន្ត)
ជម្រើសទី២ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម (សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន)	-ការបណ្តុះបណ្តាលបឋមដល់មន្ត្រីចំពោះច្បាប់ថ្មី -មិនការផ្លាស់ប្តូរត្រូវធ្វើបន្តនោះទេ	-មិនការផ្លាស់កាតព្វកិច្ចទេ ក៏ប៉ុន្តែអាចបង្កើនកម្រិតនៃការអនុវត្តន៍តាម ដូច្នេះជំរុញឲ្យធុរកិច្ចទទួលរងបន្ទុកចំណាយកាតព្វកិច្ចបន្ថែមទៀត
ជម្រើសទី៣ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម និង ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានឲ្យបានម៉ត់ចត់ជាងមុន	-បង្កើតក្រុមការងារអនុវត្ត -ការបណ្តុះបណ្តាលបឋមដល់មន្ត្រីចំពោះច្បាប់ថ្មី -ដំឡើងនាយកដ្ឋានEIAទៅជាអគ្គនាយកដ្ឋាន -បន្ថែមមន្ត្រីនិងបង្កើនការធ្វើ	-បញ្ជ្រាបការយល់ដឹងច្បាប់ថ្មី -បន្ទុកចំណាយបន្ថែមលើការវាយតម្លៃបរិស្ថានចំពោះគម្រោងថ្មីម៉ត់ចត់ និងច្បាស់លាស់ជាងមុន -ការដាក់ទណ្ឌកម្មធ្ងន់ធ្ងរអាចធ្វើឲ្យមានការអនុវត្តន៍តាមច្រើនជាងមុន ហើយដូច្នេះ

(សេចក្ដីព្រាងច្បាប់ EIA)	អធិការកិច្ចនិងពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់	ចំណាយកាតព្វកិច្ចកើនឡើង
ជម្រើសទី៤ : បង្កើនការធ្វើអធិការកិច្ចនិងឲ្យបានតឹងរឹងជាងមុនដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់	-តែងតាំងអធិការបន្ថែមទៀត -ធ្វើអធិការកិច្ចច្រើនជាងមុន	-ទទួលការធ្វើអធិការកិច្ចច្រើនជាងមុន -អាចតម្លើងឧបករណ៍សម្ភារៈឬមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់រាវស្របតាមការណែនាំរបស់អធិការ -ប្រតិបត្តិការសំអាតសំណល់រាវ(សកម្មភាពត្រូវអនុវត្តបន្ត)

៤.២. វិសាលភាពនៃជម្រើស

ជម្រើស	វិស័យធុរកិច្ច	ចំនួនធុរកិច្ច	ឯកសារយោង/ភស្តុតាង
ជម្រើសទី១: ប្រកាស	ធុរកិច្ចណាដែលបញ្ចេញសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុលកម្រិតខ្ពស់	៥០(ប៉ាន់ស្មាន)	ប្រមាណ ៥% នៃធុរកិច្ចខ្នាតធំនិង SMEs មួយចំនួន(មិនច្បាស់ពីចំនួន)ត្រូវបានគេគិតថា មិនមានឧបករណ៍សម្ភារៈឬមធ្យោ បាយប្រព្រឹត្តិកម្មគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយទេ ដូច្នេះចាំបាច់ត្រូវតម្លើងនិងប្រតិបត្តិការឧបករណ៍សម្ភារៈថ្មីដែលត្រូវតម្លើងបន្ថែមនេះ
ជម្រើសទី២ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម(សេចក្ដីព្រាងច្បាប់ស្ដីត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន)	គ្រប់ធុរកិច្ចទាំងអស់		សេចក្ដីព្រាងច្បាប់ថ្មីនេះនឹងអនុវត្តចំពោះធុរកិច្ចទូទៅ.

ជម្រើសទី៣ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម និងធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានឲ្យបានម៉ត់ចត់ជាងមុន(សេចក្តីព្រាងច្បាប់EIA)	គ្រប់ធុរកិច្ចទាំងអស់		គ្រប់ធុរកិច្ចទាំងអស់នឹងត្រូវទទួលរងនូវទណ្ឌកម្មខ្លាំងជាងមុនតាមសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះ។ បើតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្មី ធុរកិច្ចទាំងអស់នឹងត្រូវអនុវត្តEIAតឹងតែងនិងច្បាស់លាស់ជាងមុន។
ជម្រើសទី៤ : បង្កើនការធ្វើអធិការកិច្ចនិងឲ្យបានតឹងរឹងជាងមុន ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់	ធុរកិច្ចណាដែលមានសំណល់រាវមានសារធាតុគីមីពុលកម្រិតខ្ពស់	១០០(ប៉ាន់ស្មាន)	ជម្រើសនេះនឹងអនុវត្តចំពោះធុរកិច្ចដែលមាននិងមិនមានឧបករណ៍សម្ភារៈឬមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តកម្ម

៤.៣. ប៉ាន់ស្មានកម្រិតកំណើននៃចំណាយកាតព្វកិច្ចរបស់ធុរកិច្ច និងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

ជម្រើស	កម្រិតចំណាយកាតព្វកិច្ច	អំណះអំណាង(មើលទំព័រខាងក្រោយ)
ជម្រើសទី១ : ប្រកាស	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	៥លានដុល្លារ ដូចដែលបានប៉ាន់ស្មាននៅក្នុងទំព័រភ្ជាប់ គឺជាបន្ទុកចំណាយកាតព្វកិច្ចខ្ពស់។
ជម្រើសទី២ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម(សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន)	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	ស្រដៀងនឹងសំណើប្រកាស ធុរកិច្ចអាចទទួបន្ទុកចំណាយខ្ពស់ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល។ បន្ទុកចំណាយអាចស្រដៀងនឹងជម្រើសទី១។
ជម្រើសទី៣ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម និង ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	ស្រដៀងនឹងសំណើប្រកាស ធុរកិច្ចអាចទទួបន្ទុកចំណាយខ្ពស់ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យសំណល់រាវដែលមានសារធាតុគីមីពុល។ បន្ទុកចំណាយអាច

បរិស្ថានឲ្យបានម៉ត់ចត់ជាងមុន (សេចក្ដីព្រាងច្បាប់EIA)		ស្រដៀងនឹងជម្រើសទី១។
ជម្រើសទី៤ : បង្កើនការធ្វើអធិការកិច្ចនិងឲ្យបានតឹងរឹងជាងមុន ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	ការបង្កើនចំនួនអធិការកិច្ចត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងមានការអនុវត្តន៍តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់ច្រើនជាងមុន បើធៀបនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន។ ករណីនេះ នឹងតម្រូវឲ្យធុរកិច្ចវិនិយោគបន្ថែមលើឧបករណ៍សម្ភារៈឬមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តកម្ម។ ការចំណាយលើវិនិយោគបន្ថែមនេះអាចមានកម្រិតប៉ាន់ស្មានដូចជម្រើសទី១។
រាជរដ្ឋាភិបាល	**កម្រិតកំណើននៃចំណាយ កាតព្វកិច្ច**	**អំណះអំណាង**
ជម្រើសទី១ : ប្រកាស	មិនគួរឲ្យកត់សម្គាល់	៣៥ ៦០០ ដុល្លារ ដូចដែលបានប៉ាន់ស្មាននៅក្នុងទំព័រភ្ជាប់ ប្រហែលជា៣%នៃថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុល។
ជម្រើសទី២ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម(សេចក្ដីព្រាងច្បាប់ស្ដីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន)	មិនគួរឲ្យកត់សម្គាល់	ពាក់ព័ន្ធតែនឹងការបណ្ដុះបណ្ដាលបឋមដល់មន្ត្រី។ ពុំមានសកម្មភាពត្រូវអនុវត្តបន្ត និងបន្ទុកចំណាយគួរឲ្យកត់សម្គាល់ទេ។
ជម្រើសទី៣ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម និង ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានឲ្យបានម៉ត់ចត់ជាងមុន (សេចក្ដីព្រាងច្បាប់EIA)	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	-ការបណ្ដុះបណ្ដាលបឋមនិងចំណាយលើការអនុវត្តន៍មានចំនួនតិច។ -ការចំណាយលើការបង្កើនចំនួនអធិការកិច្ចនិងការពង្រឹងការអនុវត្តន៍មានចំនួនច្រើនគួរឲ្យកត់សម្គាល់។

ជម្រើសទី៤ : បង្កើនការធ្វើអធិការកិច្ចនិងឲ្យបានតឹងរឹងជាងមុនដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	បន្ទុកចំណាយ ៩៦ ៩១០ ដុល្លារ(ប៉ាន់ស្មាន)នៅឆ្នាំទី១ ដែលភាគច្រើននៃចំនួននេះនឹងកើតឡើងផ្ទួននៅឆ្នាំនីមួយៗ។

៤.៤. ប៉ាន់ស្មានកម្រិតនៃផលចំណេញ

ជម្រើស	កម្រិតនៃផលចំណេញ	មូលហេតុ
ជម្រើសទី១ : ប្រកាស	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសលម្អិតស្ដីពីរបៀបត្រួតពិនិត្យសំណល់រាវ ដែលគួរតែបង្កើនការយល់ដឹងបច្ចេកទេស ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ រួមជាមួយទណ្ឌកម្មចំពោះការមិនអនុវត្តតាមគោលការណ៍នេះ ត្រូវបានព្យាករណ៍ថា ការអនុវត្តតាមច្បាប់ដែលមានស្រាប់នឹងកើនឡើងច្រើន ឧទាហរណ៍ តាមរយៈការកាត់បន្ថយភាពគ្រោះថ្នាក់នៃការបញ្ចេញចោលនៅពេលឧបករណ៍សម្ភារៈឬមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តិកម្មបឋម បរាជ័យ។ កម្រិតនៃផលចំណេញមិនច្បាស់លាស់ ដោយមិនមានលទ្ធភាពព្យាករណ៍ពីចំនួននៃភាពគ្រោះថ្នាក់នៃការបញ្ចេញចោលសំណល់ដែលអាចកើតមានឡើង។ ទោះបីជាយ៉ាងក្ដី ប្រសិនបើវាអាចទប់ស្កាត់ សូម្បីតែមួយករណីនៃការបញ្ចេញសំណល់ចោលប្រកបដោយភាពគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំង ក៏វានឹងផ្ដល់ផលចំណេញច្រើនដែរ។ ការនេះនឹងកាត់បន្ថយការបំពុលប្រភពទឹកសាធារណៈ កាត់បន្ថយភាពបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវចម្រុះ និងរួមចំណែកក្នុងការទាក់ទាញទេសចរអន្តរជាតិ។

		ដែលជាប្រភពចំណូលថវិកាជាតិយ៉ាងសំខាន់។
ជម្រើសទី២ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម(សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន)	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	ទណ្ឌកម្មធ្ងន់ជាងមុនដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់អាចធ្វើឲ្យមានការគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់ច្រើនជាងមុន ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា កង្វះគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសអាចបន្ថយលទ្ធភាពក្នុងការកាត់បន្ថយការបំពុលទឹក។ ជាពិសេស ការបង្កើនទណ្ឌកម្មអាចមានឥទ្ធិពលតិចតួចក្នុងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញចោលសំណល់ប្រកបដោយភាពគ្រោះថ្នាក់ ដោយភាពកង្វះខាតឧបករណ៍សម្ភារៈឬមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តកម្ម/រក្សាទុក។
ជម្រើសទី៣ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម និង ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានឲ្យបានម៉ត់ចត់ជាងមុន(សេចក្តីព្រាងច្បាប់EIA)	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	ទណ្ឌកម្មធ្ងន់ជាងមុនដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់អាចធ្វើឲ្យមានការគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវEIAដែលមានស្រាប់ច្រើនជាងមុន។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ដូចជម្រើសទី២ កង្វះខាតគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេក ទេសទាក់ទងនឹងការរក្សាទុន និងការសំអាតសំណល់រាវអាចបន្ថយផលចំណេញ។
ជម្រើសទី៤ : បង្កើនការធ្វើអធិការកិច្ចនិងឲ្យបានតឹងរឹងជាងមុនដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់/មិនគួរឲ្យកត់សម្គាល់	មិនច្បាស់លាស់(ត្រូវការពិគ្រោះយោបល់)

៤.៥. តើមានផលប៉ះពាល់ដល់ការប្រជែងដែរឬទេ? មាន

SME អាចនឹងមិនមានលទ្ធភាពចំណាយលើការសាងសង់អាង ប្រព្រឹត្តកម្មទេ ដូចនេះពួកគេអាចនឹងចាកចេញពីទីផ្សារ។ ម្យ៉ាងទៀត សំណើប្រកាសអាចនឹងបង្កើនរបាំងក្នុងការចូលទីផ្សារ។ ដូច្នេះ

ហើយ រោងចក្រសហគ្រាសធំមួយចំនួនតូចនឹងគ្រប់គ្រងទីផ្សារ។ ការថយចុះនៃការប្រកួតប្រជែង អាចធ្វើថ្លៃទំនិញកើនឡើង សេវាកម្មនិងគុណភាពធ្លាក់ចុះ ។

៤.៦. តើមានផលប៉ះពាល់លើសមធម៌យេនឌ័រដែរឬទេ? មិនមាន

៥. កិច្ចពិគ្រោះយោបល់បឋម

ក្រុម	សហគ្រាស	វិធីសាស្ត្រ	សង្ខេបទស្សនៈ
ធុរកិច្ច			មិនមានកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាមួយធុរកិច្ចទេ។ កិច្ចពិគ្រោះយោបល់គួរធ្វើឡើងដែលជាផ្នែកមួយនៃការរៀនចំ RIS។
រដ្ឋាភិបាល	នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាននៃក្រសួងបរិស្ថាន	ការិយាល័យ	លោក យិន សំរាយ បាននិយាយជាមួយ លោក ជា ស៊ីណា និងលោក ប៉ាន់ បូណុច អនុប្រធាននាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ដោយលោកទាំងពីរបាននិយាយថា មន្ត្រីជំនាញនៅក្នុងនាយកដ្ឋាន បានពិនិត្យ និងយកសំណាកទឹក ពីរោងចក្រដែលមានការប្រើបាស់សារធាតុគីមីពុលរៀងរាល់បីខែម្តង ដោយឡែករោងចក្រអេតាណុល នៅព្រៃកក្តៅគឺយកសំណាកទឹកមកពិនិត្យរាល់ខែ ។ មន្ត្រីជំនាញនៅក្នុងនាយកដ្ឋានយកសំណាកទឹកពីរោងចក្រមកពិនិត្យនៅត្រង់ចំណុចដែលរោងចក្របញ្ចេញទឹកមកប្រភពទឹកសាធារណៈ។ ចំណែកការសាងសង់អាងប្រព្រឹត្តកម្មមន្ត្រីជំនាញនៅក្នុងនាយកដ្ឋាន មិនមានគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសឲ្យម្ចាស់រោងចក្រសាងសង់អាងប្រព្រឹត្តកម្មទេ ។ រោងចក្រដែលប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីពុលមួយចំនួនមិនបានរាយការណ៍ក្នុងការប្រើប្រាស់សាធាតុគីមី មកពីក្រសួងបរិស្ថានទេ ។

៦. សន្និដ្ឋាន

៦.១ សេចក្តីសង្ខេបនៃការចំណាយបន្ថែម និងផលចំណេញ

ជម្រើស	បន្ទុកចំណាយរបស់វិស័យឧស្សាហកម្ម	បន្ទុកចំណាយរបស់វិស័យសាធារណៈ	ផលចំណេញ
ជម្រើសទី១ : ប្រកាស	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	មិនគួរឲ្យកត់សម្គាល់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់
ជម្រើសទី២ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម(សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន)	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	មិនគួរឲ្យកត់សម្គាល់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់
ជម្រើសទី៣ : បង្កើនទណ្ឌកម្ម និង ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានឲ្យបានម៉ត់ចត់ជាងមុន (សេចក្តីព្រាងច្បាប់ EIA)	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់
ជម្រើសទី៤ : បង្កើនការធ្វើអធិការកិច្ចនិងឲ្យបានតឹងរឹងជាងមុន ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានស្រាប់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	គួរឲ្យកត់សម្គាល់	មិនច្បាស់លាស់

៦.២. តើចាំបាច់ធ្វើ RIS ដែរឬទេ? ចាំបាច់

សំណើប្រកាសមានបន្ទុកចំណាយកាតព្វកិច្ចខ្ពស់។

៦.៣. ជម្រើសដែលបានជ្រើសរើស (សូមអធិប្បាយអំពីជម្រើស)

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ		មូលហេតុ
តើវាជាជម្រើសដែលមានបន្ទុកចំណាយអប្បបរមាសម្រាប់វិស័យឧស្សាហកម្ម ដែរឬទេ?	មែន/ទេ	
តើជម្រើសនេះផ្តល់នូវផលចំណេញអតិបរមាដែរឬទេ?	មែន/ទេ	
តើវាជាជម្រើសដែលមានហានិភ័យអប្បបរមាសម្រាប់សាធារណៈដែរឬទេ?	មែន/ទេ	

តើមានកត្តាអ្វីផ្សេងទៀត ដែលអាចប្រើប្រាស់ដើម្បីជ្រើសរើសជម្រើសនេះឬទេ? ទេ

៧. ការអនុវត្តន៍

ប្រសិនបើជម្រើសបញ្ញត្តិកម្មត្រូវបានជ្រើសរើស៖

៧.១. តើវិធានការអ្វីត្រូវបានជ្រើសរើស ដើម្បីលើកកម្ពស់តម្លាភាព និងអភិបាលកិច្ចល្អក្នុងអំឡុងពេលនៃការប្រតិបត្តិ?

៧.២. តើគួរធ្វើការពិនិត្យបញ្ញត្តិកម្មនេះឡើងវិញក្រោយពេលបញ្ញត្តិកម្មនេះត្រូវបានប្រតិបត្តិដែរឬទេ? បើដូច្នោះ តើបញ្ញត្តិកម្មនេះគួរត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញយ៉ាងដូចម្តេច និងនៅពេលណា?

អត្ថាធិប្បាយផ្សេងទៀត.

ដំណើរការ	ឈ្មោះ	តួនាទី	ហត្ថលេខា	កាលបរិច្ឆេទ
រៀបចំដោយ (ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ)	[illegible]	ប្រធាន RIA (MOE)	[signature]	23.05.13
ត្រួតពិនិត្យដោយ (ORIA)	ស៊ឹម សុខេន	សមាជិក RIA	[signature]	27.05.13
	[illegible]	[illegible] RIA	[signature]	27.05.13
	ប៉ែម សារិទ្ធ	ប្រធានផ្នែក CBA	[signature]	29.05.13
ឯកភាពដោយ (ORIA)	ម៉ែន សុខា	អ្នកគ្រប់គ្រងគម្រោង	[signature]	30.05.13
បញ្ចូលទិន្នន័យដោយ	ស៊ឹម សុខេន	សមាជិក RIA	[signature]	27.05.13
បញ្ចូលក្នុងគេហទំព័រដោយ	ឈៀប វណ្ណា	សមាជិក I-Center	[signature]	31.05.13